

ΑΛΛΑΞΕ ΤΗ ΖΩΗ ΣΟΥ. ΑΛΛΑΞΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ.

activated

Τόμος 19 • Τεύχος 7

Η ΤΕΛΕΙΑ ΖΩΗ

Κάντε εντύπωση

Όριο θραύσης

Αντέχετε το στρες;

Μια πυξίδα για το ταξίδι της ζωής

Βρίσκοντας
απαντήσεις στον
Λόγο του Θεού

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΚΔΟΤΗ ΕΝΘΑΡΡΥΝΣΗ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗ

Μέρος της ανθρώπινης φύσης είναι να σχηματίζουμε γρήγορα απόψεις, βασισμένες σε αυτά που βλέπουμε και ακούμε, χωρίς να βρίσκουμε τον χρόνο να εμβαθύνουμε στα πράγματα. Με το «Επιφανειακά βλέπετε τα πράγματα;»¹ ο απόστολος Παύλος επιστούσε την προσοχή των Χριστιανών στην Κόρινθο πριν 2.000 χρόνια.

Αλλά και ο Ιησούς είχε πει το εξής πάνω στο ίδιο θέμα και εκλιπαρούσε: «Μην κρίνετε επιφανειακά». ² Όμως για να είμαστε ειλικρινείς, οι περισσότεροι από εμάς πιθανόν να παραδεχτούμε ότι αυτό κάνουμε, τουλάχιστον μερικές φορές. Ένα κείμενο που με έκανε να σκεφτώ για το πώς βλέπω τους άλλους, είναι το εξής:

«Απαιτεί αγάπη, ελπίδα, πίστη και κατανόηση για να θρέψουμε τις δυνατότητες που έχει κάποιος και να πιστέψουμε ότι έχει πολλά περισσότερα απ' ό,τι φαίνεται επιφανειακά. Ίσως να νομίζετε ότι γνωρίζετε κάποιον αρκετά καλά ώστε να πιστεύετε ότι το άτομο αυτό σε καμία περίπτωση δεν πρόκειται να αλλάξει. Τι γίνεται όμως αν αντιστραφούν οι όροι; Θα θεωρούσατε τον τρόπο που σας βλέπουν και σας συμπεριφέρονται οι άλλοι ότι είναι μια δίκαια αντιπροσώπευση του ποιος είστε πραγματικά και για το πώς θα θέλατε να σας συμπεριφέρονται;»³

Όλοι μας ευδοκιμούμε όταν ακούμε ότι μας εκτιμάνε οι γύρω μας. Αποκτάμε περισσότερη αυτοπεποίθηση όταν γνωρίζουμε ότι κάποιος δίνει σημασία σε αυτά που σκεπτόμαστε. Θα μπορούσαμε όλοι μας να κάνουμε περισσότερα για να βοηθήσουμε τους γύρω μας να ευδοκιμήσουν. Δεν στοιχίζει και τόσο το να δείχνουμε εμπιστοσύνη στους γύρω μας. Θα μείνουμε ευχάριστα έκπληκτοι όταν δούμε τι μπορεί να συμβεί σε κάποιον όταν τους προσφέρουμε λίγη εμπιστοσύνη και εκτίμηση.

Εάν θέλουμε να δούμε τον κόσμο και τους γύρω μας να αλλάζουν προς το καλύτερο, ας αρχίσουμε να πιστεύουμε ότι οι άλλοι αξίζουν περισσότερα απ' ό,τι δείχνουν επιφανειακά. Ας προσπαθήσουμε να αντλήσουμε το καλό από τους γύρω μας, να τους εκτιμήσουμε για το ποιοι είναι και να αναγνωρίσουμε τα χαρίσματα και τα ταλέντα που έχουν. Όταν επικροτούμε το καλό που υπάρχει μέσα τους, εκείνο το καλό θα ευδοκιμήσει ακόμα περισσότερο. Στο κάτω – κάτω, αυτό κάνει και ο Θεός μαζί μας: «Ο Θεός ο Πατέρας σας ... θα σας ενθαρρύνει και θα σας βοηθάει πάντοτε».⁴

Samuel Keating
Εκδότης

Περιηγηθείτε στις ιστοσελίδες μας ή επικοινωνήστε με έναν από τους κάτωθι αντιπροσώπους μας για να απολαύσετε την εμπνευστική, ενθαρρυντική και πρακτική βοήθεια που προσφέρουν τα βιβλία μας και το οπτικοακουστικό μας υλικό.

<http://activated-europe.com>

Activated Hellas

Email: hellas@activated-europe.com

Activated Europe

Bramingham Pk. Business Ctr.

Enterprise Way

Luton, Beds. LU3 4BU, United

Kingdom

+44 (0) 845 838 1384

Email: activatedEurope@activated.org

Activated Ministries

P.O. Box 462805

Escondido, CA 92046-2805, USA

Toll-free: 1-877-862-3228

Email: info@actmin.org

www.activatedonline.com

ΕΚΔΟΤΗΣ

Samuel Keating

ΣΧΕΔΙΟ

Gentian Suçi

© 2018 Activated. All Rights Reserved
Τα εδάφια που χρησιμοποιούνται
είναι προσαρμοσμένα κυρίως από την
μετάφραση της Βίβλου στη δημοτική του
Σπύρου Φίλου.

A-GR-MG-AM-210-X

1. Κορινθίους Β' 10:7

2. Ιωάννη 7:24

3. Άγνωστος Συγγραφέας

4. Θεσσαλονικείς Β' 2:16-17

ΤΟ ΠΕΙΡΑΜΑ ΤΗΣ ΕΝΘΑΡΡΥΝΣΗΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ IRENA ŽABIČKOVÁ

ΣΕ ΚΑΠΟΙΟ ΣΗΜΕΙΟ ΣΤΗ ΖΩΗ ΜΑΣ, όλοι μας είχαμε κάποιον που μας είπε λίγα λόγια ενθάρρυνσης τα οποία και άλλαξαν δραστικά τη μέρα μας ή την πορεία των γεγονότων, λόγω της επιπλέον έμπνευσης και αλλαγής προοπτικής που προσέφεραν αυτά τα λόγια. Ίσως να ήμασταν τελείως αποθαρρυσμένοι και η ενθάρρυνση τους να μας έδειξε έναν ολότελα καινούργιο ορίζοντα από πιθανότητες. Ή ίσως η μέρα μας να ήταν ατέλειωτη και κουραστική και λίγα λόγια χαράς να ανανέωσαν την έμπνευσή μας και να μας έδωσαν ενέργεια.

Μια μέρα ο σύζυγός μου έκανε ένα πείραμα που από τότε μου είναι μια καλή υπενθύμιση ώστε να είμαι γενναιόδωρη στο να ενθαρρύνω κάποιον.

Κάναμε βόλτα με τα ποδήλατα στο μονοπάτι ενός βουνού και όπως συνήθως είχαμε μαζί μας και το σκυλί μας την Ίρις. Της αρέσει να τρέχει στα βουνά και επίσης τρέχει και πολύ γρήγορα.

Ενώ εμείς ανεβαίναμε με δυσκολία, αυτή έκανε κύκλους γύρω μας γεμάτη γρηγοράδα και σπιρτάδα. Στον γυρισμό όμως, δεν μπορούσε να μας προλάβει. Ήμασταν λίγο πιο γρήγοροι απ' αυτήν και αν και στην αρχή προσπάθησε να μας προφτάσει, πολύ γρήγορα απογοιτεύτηκε και σταμάτησε να προσπαθεί.

Σε εκείνο το σημείο, λογικό ήταν να πάμε πιο σιγά ώστε να μας προφτάσει. Όμως πριν το κάνουμε αυτό, ο σύζυγός μου είπε, «Ας δούμε τι μπορεί να κάνει λίγη ενθάρρυνση». Και συνεχίζοντας προς τα κάτω, φώναξε την Ίρις, «Ελα, μπορείς να τα καταφέρεις! Τρέχεις τόσο γρήγορα, μπορείς να μας προφτάσεις! Τρέξε!»

Στιγμιαία, η Ίρις φάνηκε να πλημμυρίζει από ενέργεια και ταχύτητα με αποτέλεσμα να μας προλάβει, τρέχοντας γεμάτη χαρά δίπλα μας. Όμως καθώς τα λόγια ενθάρρυνσης έπαψαν, άρχισε να χάνει εκείνη την επιπλέον ταχύτητα και βράδυνε ξανά. Λίγα λόγια ενθάρρυνσης ξανά, την έκαναν να μας φτάσει πάλι.

Βέβαια στην πορεία, ελαττώσαμε ταχύτητά ώστε να μας προλάβει, όμως το πείραμα αυτό θα είναι πάντα στη σκέψη μου σαν ένα παράδειγμα για τη δύναμη που έχουν τα θετικά λόγια και τη διαφορά που επιφέρουν. Μου υπενθυμίζει να προσπαθώ να προσφέρω το δώρο της ενθάρρυνσης σε εκείνους που είναι γύρω μου. Είναι μια απλή πράξη που μπορεί να δώσει στους άλλους την ώθηση που χρειάζονται ώστε να αναπτύξουν όλο τους το δυναμικό.

Υπάρχει κάποιος συνεργάτης σας ή κάποιο μέλος της οικογένειάς σας με τους οποίους η σχέση σας έχει τελματώσει; Δοκιμάστε τη δύναμη της ενθάρρυνσης και της εκτίμησής και θα δείτε τη σχέση σας να ανθίζει με ανανεωμένη ενέργεια και φρεσκάδα.

Η IRENA ŽABIČKOVÁ ΕΙΝΑΙ ΕΘΕΛΟΝΤΡΙΑ ΠΛΗΡΟΥΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ ΓΙΑ ΤΟ PER UN MONDO MIGLIORE¹ ΣΤΗΝ ΚΡΟΑΤΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑ. ■

1. <http://www.perunmondomigliore.org>

Ο ΠΑΡΑΓΩΝ ΑΓΚΑΘΙ

ΑΠΟ ΤΗΝ MARIA FONTAINE

ΔΕΝ ΝΟΜΙΖΩ ΠΩΣ ΗΤΑΝ ΠΡΟΘΕΣΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ, ΟΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΑΣ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΤΕΛΕΙΕΣ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΑΠΟΥΣΗ. Το σκέφτομαι σαν τον παράγοντα «αγκάθι» που επιτρέπει Αυτός στην εξίσωση – εκείνο το στοιχείο το οποίο θέλουμε να αποφύγουμε εμείς, το οποίο όμως Αυτός γνωρίζει ότι χρειαζόμαστε. Ίσως αναρωτιέστε, *Γιατί να χρειαζόμαστε διαφορετικές γνώμες, ευαισθησίες, παρεξηγήσεις, ζήλειες, δυσφορίες, αναμετρήσεις, θυσίες, διαφωνίες, συναισθηματική αναστάτωση, φόβους, στεναχώριες και εναντιότητες; Όλα αυτά δεν φαίνεται να οικοδομούν μια δυνατότερη σχέση.*

Μου θυμίζει το παλιό γνωμικό, «Αυτό που μετράει είναι η στάση σου ενάντια στις αντιξοότητες». Εάν δεν βιώναμε τις δοκιμασίες της ζωής, θα μας ήταν πολύ δύσκολο να μάθουμε να εξασκούμε τις αρετές που μας κάνουνε

καλύτερα άτομα, αρετές όπως η υπομονή, η κατανόηση και η συγχώρεση.

Οι παρεξηγήσεις, οι διαφωνίες, οι πηλγές – ακόμα και τα σφάλματα – μας αναγκάζουν να αντιδράσουμε σ' αυτά. Μπορούμε να επιλέξουμε να αναπτυχθούμε, να γίνουμε καλύτεροι, να προσεγγίσουμε τον Θεό για περισσότερη από τη δική Του αγάπη, να συγχωρέσουμε και να πάρουμε συνειδητά μια απόφαση να μάθουμε ό,τι μπορούμε από την κάθε περίπτωση.

Αυτό που μετράει είναι το πώς αντιμετωπίζουμε τις περιστάσεις που παρουσιάζονται στη ζωή μας και το τι κάνουμε με αυτές. Θα μάθουμε από τις δυσκολίες μας και θα βελτιωθούμε ή θα σκληρύνουμε τους εαυτούς μας; Θα γίνουμε πιο ταπεινοί ή πιο περήφανοι; Θα γίνουμε δημιουργικοί στο να επιλύουμε τα προβλήματα ή θα βουλιάζουμε μέσα σ' αυτά γεμάτοι απόγνωση; Θα κάνουμε ό,τι είναι δυνατόν για να γίνουμε αυτό που θα πρέπει να είμαστε

ώστε να διαχειριστούμε τις δυσκολίες ή θα αρχίσουμε να γινόμαστε επικριτικοί και καταδικαστικοί; Θα γίνουμε περισσότερο αφοσιωμένοι ή θα ενδώσουμε στον πειρασμό να τα παρατήσουμε μόλις δυσκολέψουν τα πράγματα;

Ακόμα και όταν κάνουμε το καλύτερό μας στο να μαθαίνουμε και να ωριμάζουμε, πάντα θα υπάρχουν επιπλέον προκλήσεις στον ορίζοντα, επειδή έτσι το προόρισε στη ζωή ο Θεός. Ξεπερνάμε τη μια δυσκολία και μετά πάμε στην επόμενη. Όμως η κάθε νίκη είναι ένα βήμα προόδου. Η κάθε νίκη προσδίδει εκπλήρωση. Η κάθε νίκη, μας πάει πιο μπροστά.

Τι γίνεται όμως όταν νοιώθουμε ότι δεν μπορούμε να ξεπεράσουμε κάτι και δείχνει ότι βουλιάζουμε μέσα σε μια διαρκή απόγνωση σε κάποιον τομέα; Εάν έχουμε κάνει ό,τι μπορούμε, ο Λόγος του Θεού υπόσχεται ότι στην πορεία θα βγούμε νικηφόροι: «Φορέστε την πανοπλία τού Θεού, για να μπορέσετε να αντισταθείτε στον εχθρό που σας επιτίθεται, και αφού αγωνιστείτε, να σταθείτε».¹

Ο Θεός ίσως να γνωρίζει κατά κάποιο τρόπο ότι τα βραχύωδη μονοπάτια στην ουσία, μας είναι πιο ωφέλιμα απ' ό,τι θα ήταν ο στρωτός δρόμος. Καθώς επικοινωνούμε μαζί Του, Αυτός θα μας προτρέψει να τα πάμε καλύτερα στους τομείς που χρειαζόμαστε, θα μας ενθαρρύνει για το καλό που επιτελούμε και θα μας βοηθήσει να βρούμε τη δύναμη και τη χάρη ώστε να αποδεχτούμε την κάθε πρόκληση.

Η MARIA FONTAINE ΚΑΙ Ο ΣΥΖΥΓΟΣ ΤΗΣ, Ο PETER AMSTERDAM, ΕΙΝΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΟΝΤΕΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ, ΜΙΑΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΠΙΣΤΗΣ. ■

1. Εφεσσίους 6:13

ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ

Πικρό για το γλυκό

Ο ΗΧΟΣ ΑΠΟ ΤΟ ΜΙΞΕΡ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ ΜΟΥ ΜΕ ΟΔΗΓΗΣΕ ΣΤΗΝ ΚΟΥΖΙΝΑ. Εκεί την είδα να μαγειρεύει και κάθισα κάπου για να την βλέπω. Ήταν η ευκαιρία μου να δω τι έβαζε μέσα σε εκείνο το κέικ σοκολάτας που το έκανε τόσο νόστιμο. Και βέβαια έβαζε σοκολάτα. Έσκυψα να πάρω ένα μικρό κομματάκι από σοκολάτα που είχε πέσει και το έβαλα στο στόμα μου. Ήταν κάπως πικρό! Παρατήρησα τα άλλα συστατικά στο τραπέζι. Υπήρχε ένα κύπελλο ξινόγαλο. Σίγουρα δεν σχεδίαζε να το βάλει στο κέικ! Όμως το έβαλε, μαζί με λίγη μαγειρική σόδα σαν εκείνη που μου είχε δώσει τη φορά εκείνη που μου πονούσε το στομάχι μου. Μα τι είδους κέικ θα γίνει με όλα αυτά τα υλικά. Η μητέρα χαμογέλασε και μου είπε να περιμένω και θα δω.

Εκείνο το βράδυ σέρβιρε το κέικ μετά το δείπνο. Φαινόταν καλό

όπως πάντα, όμως εγώ ήμουν κάπως διστακτικός. Δοκίμασα λιγάκι, μετά περισσότερο και τελικά πήρα ένα ολόκληρο κομμάτι. Δεν γινόταν να είναι καλύτερο! Ξέχασα την πικρή σοκολάτα, το ξινόγαλο και τη μαγειρική σόδα και ζήτησα άλλο ένα κομμάτι.

Λοιπόν η ζωή δεν είναι όλη γεμάτη γλυκά. Περιέχει και αρκετή πικράδα και συχνά δεν πιστεύουμε ότι κάτι καλό μπορεί να προέλθει απ' αυτήν. Σίγουρα όλα δεν πάνε καλά, όμως ο Λόγος του Θεού υπόσχεται πως «όσα μας συμβαίνουν βγαίνουν για καλό μας αν εμείς αγαπάμε τον Θεό και συμβαδίζουμε με τα σχέδιά Του».¹ ■

Όσο μεγαλύτερη είναι η δυσκολία, τόσο υψηλότερο είναι το μεγαλείο όταν την ξεπερνάς. Οι επιδέξιοι καπετάνιοι αποκτούν την υπόληψή τους μέσα απ' τις θύελλες και τις φουρτούνες. — *Επίκτητος (55–135)*

Δεν είναι οι σκληρές εποχές που διαρκούν, αλλά οι σκληροί άνθρωποι. — *Robert H. Schuller (1926–2015)*

Ο άνθρωπος αρέσκειται στο να μετράει τις στεναχώριες του όμως δεν μετράει τις χαρές του. Αν τις μέτραγε όπως θα έπρεπε, θα έβλεπε πως η κάθε μια τους αποφέρει και αρκετή ευτυχία. — *Ντοστογιέφσκι (1821–1881)*

Αυτό που μετράει σε κάποιον δεν είναι το πού στέκεται σε στιγμές άνεσης και ευκολίας, αλλά πού στέκεται σε καιρούς πρόκλησης και διένεξης. — *Μάρτιν Λούθερ Κίνγκ Τζούνιορ (1929–1968)*

Μέσα στην καρδιά του χειμώνα, τελικά έμαθα πως μέσα μου υπάρχει ένα ακατανίκητο καλοκαίρι. — *Albert Camus (1913–1960)*

Μέσα από τις δυσκολίες ξεπηδούν θαύματα. — *Jean de La Bruyère (1645–1696)*

1. Ρωμαίους 8:28

Η Αρχή των Προτεραιοτήτων αναφέρει (α) ότι πρέπει να γνωρίζετε τη διαφορά ανάμεσα στο επείγον και το σημαντικό και (β) θα πρέπει πρώτα να κά- νετε αυτό που είναι σημαντικό. — Steven Pressfield (γεννημένος το 1943)

Αρχίστε με τον βάτραχο!

ΑΠΟ ΤΗΝ
IRIS RICHARD

**ΕΙΜΑΙ ΑΤΟΜΟ ΠΟΥ ΤΟΥ
ΑΡΕΣΕΙ Η ΕΜΠΝΕΥΣΗ ΕΝΩ**

ΕΡΓΑΖΕΤΑΙ και για πολύ καιρό με ενοχλούσε το γεγονός που δεν μπορούσα να βάλω ξεκάθαρους στόχους, γι' αυτό τον λόγο αναζητούσα έναν αποτελεσματικότερο τρόπο ώστε να βάλω μια τάξη στη λίστα με αυτά που έπρεπε να κάνω σε καθημερινή βάση. Δείχνει τόσο εύκολο να επιλέγω πρώτα τα πράγματα εκείνα που προτιμώ ή που με εμπνέουν να κάνω, δυστυχώς όμως αυτή η τακτική καθυστερεί πολλά από το να γίνουν, ειδικότερα μια και τα «αγαπημένα» εγχειρήματα συχνά δεν είναι και τα πιο σημαντικά ούτε έχουν την προτεραιότητα που εγώ τους δίνω. Έτσι μια και τα σημαντικά πράγματα δεν εξαφανίζονται από μόνα τους, στο τέλος παραφορτώνω τη λίστα μου για να τα προλάβω όλα.

Σίγουρα κάτι έπρεπε να αλλάξει και ένα πρωί ενώ διάβαζα τον Λόγο, προσευχήθηκα στον Θεό να με βοηθήσει να βάλω μια τάξη τις αδύναμες δεξιότητές μου όσον αφορούσε τις προτεραιότητές μου και την σπουδαιότητά τους.

Λίγες μέρες αργότερα είχα πάει στο τοπικό παζάρι και καθώς έβλεπα μερικά παλιά μεταχειρισμένα βιβλία στον πάγκο ενός πωλητή, ένα λεπτό βιβλίο τράβηξε την προσοχή μου με τον παράξενο τίτλο, *Δεν Μπορείς να Στείλεις μια Πάπια σε Σχολείο για Αετούς*. Το πήρα, το άνοιξα και διάβασα μια πρόταση του Μαρκ Τουέιν: «Φάε έναν ζωντανό βάτραχο κάθε πρωί και τίποτα άσχημο δεν πρόκειται να συμβεί στην υπόλοιπη μέρα σου».

Το άρθρο που ακολουθούσε εξηγούσε τη βασική ιδέα του να ασχολείσαι πρώτα απ' όλα, με το πιο δύσκολο καθήκον το οποίο και παρομοίαζε σαν να τρως έναν βάτραχο, πριν προχωρήσεις σε εκείνα τα πράγματα που θα σου άρεζαν να κάνεις περισσότερο. Περιείχε πολλές χρήσιμες συμβουλές για το πώς να κάνεις τα πράγματα, όμως αυτή η εικόνα κόλλησε στο νου μου και αντιλήφθηκα ότι μάλλον θα ήταν η απάντηση στην προσευχή που είχα κάνει για μια νέα τακτική.

Μια και είχα πολύ σοβαρό πρόβλημα με τη μέση μου από τότε που ήμουν δέκα χρονών, έπρεπε

καθημερινά να κάνω κάποιες ασκήσεις που με βοηθούσαν να αντέξω την κούραση της ημέρας και με το πέρασμα των χρόνων, ήταν μια αγγαρεία που μερικές φορές την αποστρεφόμουν. Το να φροντίζω αυτή την αγγαρεία στη λίστα μου, θα ήταν οπωσδήποτε ο πρώτος μου «βάτραχος» για την ημέρα.

Αναγνωρίζοντας αυτό, καθώς και κάποια άλλα «βατράχια» ήταν κάπως παράξενο στην αρχή, όμως αυτή η απλή τακτική έχει βελτιώσει τις εργασιακές μου συνήθειες και με έχει βοηθήσει να ελαττώσω τις αναβολές και τις καθυστερήσεις. Ακόμα και τις μέρες που δεν έχω τον χρόνο να γράψω μια λίστα για το τι πρέπει να κάνω, συνεχίζω να θυμάμαι να ψάχνω για ένα – δύο «βατράχια» που πρώτα απαιτούν όλη μου την προσοχή.

Η IRIS RICHARD ΕΙΝΑΙ
ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΣΤΗΝ ΚΕΝΤΑ,
ΟΠΟΥ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΠΟΙΕΙΤΑΙ ΣΕ
ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΗ
ΕΡΓΑΣΙΑ ΑΠΟ ΤΟ 1995. ■

ΟΡΙΟ ΘΡΑΥΣΗΣ

ΑΠΟ ΤΟΝ
CURTIS PETER
VAN GORDER

ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΜΟΥ ΕΚΑΝΕ ΕΝΤΥΠΩΣΗ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ που είδα από κοντά ένα διυλιστήριο πετρελαίου, ήταν η πολυπλοκότητα των σωληνώσεων. Εκτός από την πολυπλοκότητά τους, σε κάνει να αναρωτιέσαι πώς όλο αυτό το σύνολο μπορεί να συντηρείται με ασφάλεια και να είναι και οικονομικά βιώσιμο.

Σε κάθε σωλήνωση πρέπει να υφίσταται η σωστή πίεση, ώστε το πετρέλαιο να περνά με τη σωστή ταχύτητα – ούτε πολύ γρήγορα ώστε να διαρρήξει τις σωλήνες, ούτε πολύ αργά. Σίγουρα αυτοί που τις σχεδίασαν ήταν αρκετά πολυμήχανοι, ενώ απαιτείται μια στρατιά από ειδικούς στο να συντηρούν και να ελέγχουν το καθετί.

Μερικές φορές οι ζωές μας θυμίζουν αυτή τη μάζα από σωληνώσεις. Εκτός από τις εργασίες μας και τα ατελείωτα καθήκοντα που είναι μέρος της καθημερινής μας διαβίωσης, έχουμε επίσης υποχρεώσεις προς τις οικογένειές μας και τους φίλους μας, ευθύνες προς τις κοινότητές μας και εκκλήσεις για να βοηθήσουμε τους γύρω μας σε έναν κόσμο γεμάτο από ανάγκες. Έχουμε

επίσης και τις πνευματικές μας δεσμεύσεις στο να ζούμε την πίστη μας – να διατηρούμε τη σχέση μας με τον Θεό μέσω της προσευχής, να διαβάζουμε τον Λόγο Του και να κάνουμε συντροφιά και με άλλους πιστούς. Μερικές φορές η πίεση φαίνεται πολύ μεγάλη για να την αντέξει κανείς. Πώς γίνεται να μην μας κάνει να εκραγούμε;

Ένας ορισμένος βαθμός πίεσης μας κάνει καλό και μας βοηθά να μην πέσουμε σε μια κατάσταση φυσικού, διανοητικού και πνευματικού λήθαργου. Απ' την άλλη, η πάρα πολύ πίεση δεν κάνει καλό. Γι' αυτό πρέπει να έχουμε μια βαλβίδα εκτόνωσης της επιπλέον πίεσης. Ο Ιησούς είναι Αυτός που μας το προσφέρει αυτό.

«Ελάτε σε Μένα όλοι όσοι κοπιάζετε και είστε φορτωμένοι», μας λέει ο Ιησούς «και Εγώ θα σας αναπαύσω». Μιλώντας με όρους που οι οπαδοί Του μπορούσαν να κατανοήσουν πριν 2.000 χρόνια, παρομοίωσε την πίεση των καθημερινών ευθυνών και προβλημάτων με ένα φορτωμένο υποζύγιο: «Σηκώστε επάνω σας τον ζυγό Μου, και μάθετε από Μένα· επειδή, είμαι πρᾶος και ταπεινός στην καρδιά· και θα βρείτε ανάπαυση μέσα στις ψυχές σας. Επειδή, ο ζυγός Μου είναι

καλός, και το φορτίο Μου ελαφρύ».¹ Εάν ο ζυγός μας είναι πολύ βαρύς, ίσως να τον έχουμε παραφορτώσει εμείς οι ίδιοι και να τον έχουμε βαρύνει περισσότερο απ' όσο θα ήθελε ο Θεός να σηκώσουμε.

Ένα μεγάλο μέρος της δουλειάς ενός μηχανικού είναι να γνωρίζει επακριβώς πόση πίεση μπορεί να αντέξει η κατασκευή που σχεδιάζει – για παράδειγμα μια γέφυρα, ένας ανελκυστήρας ή ένα πλοίο. Γι' αυτό και υπάρχουν πινακίδες σε ανελκυστήρες ή πλοία που πληροφορούν για το πόσα άτομα μπορούν να χωρέσουν με ασφάλεια. Πέρα απ' αυτό το όριο, η γέφυρα θα μπορούσε να σπάσει, το πλοίο να βουλιάξει ή τα συρματοσχοίνα του ανελκυστήρα να κοπούν.

Πρέπει να γνωρίζουμε τα όριά μας και εμείς επίσης και να μην τα ξεπερνάμε. Όταν τα πράγματα αρχίζουν να παραγίνονται, μπορούμε να ζητήσουμε από τον Ιησού να ρυθμίσει την πίεση. Αυτός γνωρίζει πόση είναι η σωστή για τον καθένα μας και πόση μπορούμε να αντέξουμε.

Ο CURTIS PETER VAN GORDER
ΕΙΝΑΙ ΣΕΝΑΡΙΟΓΡΑΦΟΣ ΚΑΙ ΜΙΜΟΣ²
ΣΤΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ. ■

1. Ματθαίου 11:28-30
2. <http://elixirmime.com>

ΤΟ ΜΕΡΟΣ ΤΟΥ "ΝΑ ΕΙΣΑΙ"

ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΑΡΑ HODLER

ΑΝΑΡΩΤΗΘΗΚΑΤΕ ΠΟΤΕ αν επιτελείτε αυτό που θέλει ο Θεός; Όπως για παράδειγμα, ποιος είναι ο λόγος που δημιουργηθήκατε; Τι είναι αυτό που θα πρέπει να κάνετε για να δώσετε στη ζωή σας νόημα; Εγώ η ίδια έχω αναρωτηθεί γι' αυτά τα πράγματα και συνεχίζω να το κάνω μερικές φορές. Είναι εκείνα τα κατά κάποιον τρόπο μεγάλα ερωτήματα τα οποία δεν φαίνεται εύκολο να απαντήσουμε.

Είδα μια ταινία που ασχολείτο με αυτό ακριβώς το θέμα. Λεγόταν *This Is Our Time* (Αυτή είναι η Ώρα μας). Η πλοκή της ταινίας είχε να κάνει με πέντε απόφοιτους κολεγίου: Έναν αδελφό και μια αδελφή, τον Ήθαν και την Άλλυ, τον Λουκ τον φίλο της που γίνεται και σύζυγός της καθώς και τον Ράιντερ με την Κατερίνα, που είναι οι καλύτεροι φίλοι του Ήθαν και της Άλλυ. Είναι όλοι τους Χριστιανοί

και προσπαθούν να ακολουθήσουν το κάλεσμα του Θεού στη ζωή τους.

Την ημέρα της αποφοίτησής τους, ένας από αυτούς ρωτάει τον καθηγητή τους αν έχει να τους πει μερικά τελευταία λόγια πριν αποφοιτήσουν. Αυτός τους απαντά, «Πάντα να θυμάστε ότι ο Θεός έχει κάποιο ιδιαίτερο σκοπό για τον καθένα σας».

Ο Λουκ και η Άλλυ αποδέχονται μια πρόσκληση να εργαστούν σε μια αποστολή που βοηθάει τους λεπρούς στην Ινδία. Ο Ράιντερ ασχολείται με υπολογιστές και πιστεύει ότι ο Θεός ζητά απ' αυτόν να κάνει μια διαφορά μέσω του Ίντερνετ. Η Κατερίνα αρχίζει να εργάζεται ως υπάλληλος εταιρείας με προοπτικές εξέλιξης και πιστεύει ότι το κάλεσμα του Θεού γι' αυτήν, είναι να είναι καλή στη δουλειά της.

Ο μόνος που ξέμεινε κάπως είναι ο Ήθαν. Πάντα σκεφτόταν ότι ο Θεός ήθελε απ' αυτόν να γίνει συγγραφέας, όμως δεν πάει στο κολέγιο που ήθελε να πάει και στο τέλος πιάνει δουλειά στο καφέ του πατέρα του. Αγωνιά να βάλει κάποιο στόχο και νοιώθει ότι αυτός μόνο ξέμεινε από τους πέντε, ενώ όλοι οι άλλοι προχωρούν για να εκπληρώσουν το πεπρωμένο τους. Συνεχίζει να αναζητά το «Κάλεσμα του Θεού», όμως δεν φαίνεται να έχει κάποια ξεκάθαρη κατεύθυνση ή απάντηση. Ο καθηγητής συχνάζει στο καφέ του πατέρα του και μια μέρα ρωτάει τον νεαρό τι κάνει με τη ζωή του. Ο Ήθαν του λέει ότι προσπαθεί να ανακαλύψει τι άραγε θέλει ο Θεός απ' αυτόν, όμως δεν έχει ιδέα.

Αυτό που τον εκπλήσσει είναι η απόκριση του καθηγητή: «Το ρώτημα δεν είναι 'Τι θέλει ο Θεός να κάνω;' αλλά 'Ποιος θέλει ο Θεός να είμαι;' Όταν γίνεις αυτό που θέλει ο Θεός να είσαι, το θέλημα Του, σου γίνεται εντελώς ξεκάθαρο».

Χωρίς να τα πολυλογούμε, ένα

απρόσμενο γεγονός αλλάζει τη ζωή του καθενός και ο Ήθαν, ο οποίος τελικά έχει αρχίσει να εστιάζεται στο να γίνει αυτό που ήθελε ο Θεός να γίνει, κατανοεί αυτό που του είπε ο καθηγητής. Εντελώς ξαφνικά, η ζωή του παίρνει κατεύθυνση και ο σκοπός του Θεού του γίνεται ξεκάθαρος.

Τελικά κατανοεί ότι ο Θεός δεν μπορούσε να τον αναγκάσει να κάνει αυτό που ήθελε Αυτός να κάνει μέχρι που έγινε ο άνθρωπος που τον είχε καλέσει ο Θεός να γίνει. Το να γίνει αυτός ο άνθρωπος, εμπειρείχε αγώνα, απογοήτευση, θυσία, υποταγή και δύσκολες επιλογές, όμως όταν ο Ήθαν τελικά κατανοεί ότι το δικό του μέρος ήταν να γίνει αυτός που τον ήθελε ο Θεός να γίνει, τότε ανακαλύπτει γαλήνη και ευχαρίστηση. Ανακαλύπτει το κάλεσμά του ή τουλάχιστον ποιο είναι το επόμενο βήμα του.

Η ζωή μερικές φορές μπορεί να είναι μια σειρά από κύκλους. Μερικές φορές ο σκοπός μας είναι ολοφάνερος και άλλες φορές φαίνεται λες και κάθεστε στον μπάγκο, σε μια άκρη, παρακολουθώντας και περιμένοντας τη δική σας ευκαιρία. Σε μια επαγγελματική ομάδα, ακόμα και εκείνοι που κάθονται στον μπάγκο είναι καλοί παίκτες. Πρέπει να κάνουν προπονήσεις όπως και οι παίκτες της πρώτης ομάδας, ακόμα και αν στη μεγαλύτερη διάρκεια του πρωταθλήματος κάθονται στον πάγκο.

Αν σε κάποια στιγμή δεν είστε σίγουροι για το τι θέλει να κάνετε ο Θεός (και όλοι μας έχουμε τέτοιες στιγμές), απλά εστιάζετε στο *ποιος θέλει να είστε ο Θεός*. Τα υπόλοιπα θα έρθουν από μόνα τους.

Αν ποτέ μου δοθεί η ευκαιρία να συζητήσω με τον Μωυσή, θα τον ρωτήσω για τον καιρό που πέρασε στην έρημο – εκείνα τα 40 χρόνια από τότε που δραπέτευσε από την Αίγυπτο

όταν σκότωσε τον επιστάτη των δούλων μέχρι που έλαβε το κάλεσμα του Θεού απ' την καιόμενη βάτο.

Για φανταστείτε, ο Μωυσής θα γινόταν ίσως ο επόμενος Φαραώ ή τουλάχιστον ένας πρίγκιπας. Ήταν πολύ μορφωμένος, προφανώς ένας επιδέξιος πολεμιστής και συνηθισμένος σε έναν πολυτελή τρόπο διαβίωσης. Το να γίνει βοσκός μάλλον δεν τον έκανε να πει, *Επιτέλους! Βρήκα το κάλεσμα μου!* Ίσως μερικές φορές να είχε νύξεις για το ήθελε ο Θεός απ' αυτόν να κάνει, εικόνες από το μέλλον, όμως δεν έλαβε κάποιο οριστικό κάλεσμα ή κάποια καθοδήγηση προς αυτή την κατεύθυνση. Λέγαμε πιο πριν τι σημαίνει να κάθεται στον πάγκο για όλη τη διάρκεια του πρωταθλήματος. Για δοκιμάστε το για τέσσερις δεκαετίες!

Και τότε, μια μέρα, εντελώς ξαφνικά, μπουμ, ήρθε το κάλεσμα! Και όλη η ζωή του άλλαξε μια για πάντα. Βέβαια, οι περισσότεροι από εμάς ίσως να μην έχουμε το εκτόπισμα του καλέσματος του Μωυσή. Αυτό όμως που έχει σημασία είναι ότι δεν χρειάζεται σώνει και καλά να ανακαλύψουμε κάτι το ξεχωριστό ή εκπληκτικό να κάνουμε με τη ζωή μας. Αυτό εξαρτάται από τον Θεό. Αυτό που πρέπει να μας ενδιαφέρει, είναι να είμαστε αυτό που θέλει ο Θεός να είμαστε.

Ο Θεός έχει ένα τέλειο και συνάμα καταπληκτικό σχέδιο για τη ζωή σας. Αν δείχνει να αργεί, κάνετε υπομονή. Ο Θεός είναι ευτυχισμένος μαζί σας όταν εσείς «είστε» αυτό που σας χρειάζεται να είστε, όπως και όταν «κάνετε» αυτό που θέλει Αυτός να κάνετε. Συχνά είναι το ένα και το αυτό, γι' Αυτόν.

ΤΟ ΑΡΘΡΟ ΑΥΤΟ ΠΑΡΘΗΚΕ ΑΠΟ ΕΝΑ ΡΟΔΟCAST ΣΤΟ JUST 1 THING,¹ ΕΝΑΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΙΣΤΟΤΟΠΟ ΓΙΑ ΤΗ ΔΟΜΗΣΗ ΤΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ ΤΩΝ ΝΕΩΝ. ■

ΠΛΟΗΓΩΝΤΑΣ ΣΤΑ ΡΗΧΑ

ΑΠΟ ΤΟΝ ROALD WATTERSON

ΕΙΝΑΙ ΑΡΚΕΤΑ ΓΝΩΣΤΟ ΠΩΣ
ΣΤΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ οι πλοκές

του τύπου «Η Ματίλντα είναι ευτυχισμένη, όμορφη, επιτυχημένη και θα ζήσει αυτή καλά και εμείς καλύτερα» δεν είναι οι πιο μαγευτικές ιστορίες ούτε αυτές που πουλάνε περισσότερο. Ακόμα και τα εικονογραφημένα βιβλία για παιδιά πρέπει να περιέχουν κάποιο είδος έντασης – κάποια αντιξοότητα την οποία πρέπει να ξεπεράσει το παιδί με σκοπό να φθάσει σε ένα χαρούμενο τέλος. Είτε πρόκειται για ένα μικρό αγόρι την πρώτη του μέρα στο σχολείο ή μια μικρή κοπέλα που μαθαίνει να μοιράζεται τα παιχνίδια της, η ιστορία θα είναι άνευ μαγείας αν αρχίσει τέλεια. Ενώ αντίθετα, τα βιβλία που αρχίζουν με το, «Κάποιος κατηγορήθηκε άδικα για ένα έγκλημα που δεν διέπραξε και φυλακίζεται για αμέτρητα χρόνια πριν τελικά αποδράσει με σκοπό να αντιμετωπίσει τους κατηγορούμενους του και να καθαρίσει την υπόληψή του» διεγείρουν το ενδιαφέρον μας. Θέλουμε να ξέρουμε τι θα συμβεί στη συνέχεια. Θέλουμε να δούμε αν τα πράγματα πήγαν καλά. Αρχίζουμε να θέλουμε πράγματα για τους χαρακτήρες επειδή μπορούμε να

συσχετιστούμε με τις δυσκολίες που βιώνουν.

Όμως στην πραγματική ζωή, οι περισσότεροι άνθρωποι δεν νοιάζονται τόσο πολύ για τις δυσκολίες. Ευχόμαστε να μπορούσαμε να τις αποφύγουμε ή να μπορούσαμε να πάμε πιο γρήγορα στα καλά μέρη, τα ευτυχισμένα τελειώματα και τις σκηνές όπου κάποιος ταξιδεύει προς το ηλιοβασίλεμα ή στέκεται με καμάρι πάνω από έναν νεκρό Γολιάθ με το ξίφος υψωμένο προς τον ουρανό και με την ορχήστρα να παίζει μουσική. Όμως είναι αυτή η σφοδρότητα και οι δυσκολίες που περνά ο ήρωας ή η ηρωίδα πριν την τελευταία σκηνή που δίνουν νόημα στην ιστορία. Αν δεν συνέβαινε αυτό, οι ταινίες θα διαρκούσαν δέκα λεπτά και όχι ενενήντα.

Στην πραγματικότητα, οι δυσκολίες, έρχονται σε όλων των ειδών τα σχήματα και τα μεγέθη. Θα μπορούσε να είναι μια κατάθλιψη στην περίπτωση κάποιου που δεν φαίνεται να έχει ελπίδα να γίνει καλύτερα, ή ανυπομονησία για καταστάσεις ή ανθρώπους που δεν ανταποκρίνονται στις προσδοκίες κάποιου, ή ίσως να συνέβη μια τραγωδία – και φορές όπου κάποτε

απολαμβάναμε τη ζωή και τώρα είτε αυτό είναι μια μακρινή ανάμνηση ή μια ομιχλώδης μελλοντική ελπίδα.

Ο Βασιλιάς Δαβίδ στον Ψαλμό 139:16 λέει στον Θεό, «Κάθε μέρα της ζωής μου είναι καταγραμμένη στο βιβλίο σου. Η κάθε στιγμή ήταν ετοιμασμένη πριν περάσει καν μια μέρα». Πρέπει να υπάρχουν πράγματα μέσα στις καμπές μας τα οποία ο Θεός έχει ορίσει για να μας ενδυναμώσουν και τα οποία αποφέρουν περισσότερη αξία στη ζωή μας.

Ο Νέλσον Μαντέλα ήταν φυλακισμένος για 27 χρόνια, για τα οποία βάζω στοίχημα ότι ήταν μερικά απ' τα πιο δύσκολα χρόνια της ζωής του. Όμως ποτέ του δεν έχασε την ελπίδα του για τη χώρα του και τον σκοπό του.

Μάθαινε, μελετούσε και όταν έφθασε η στιγμή του, ήταν έτοιμος. Ο Νέλσον Μαντέλα, αυτός που μπήκε στη φυλακή δεν ήταν ο ίδιος Μαντέλα που βγήκε δύομιση δεκαετίες αργότερα. Εκείνα τα 27 χρόνια μέσα στη φυλακή είχαν μεγάλη σημασία. Τον έκαναν το άτομο που έγινε ώστε να μπορεί να ηγηθεί μιας συμφιλωμένης Νότιας Αφρικής.

Νομίζω αυτός είναι ο λόγος που τα δύσκολα συμβάντα στη ζωή μας είναι σημαντικά γιατί μας κάνουν να σκεφτούμε τι είναι αυτό που αξίζει πραγματικά στη ζωή. Επίσης μας κάνουν να αναλογιστούμε για το τι θέλει περισσότερο για εμάς και από εμάς, ο Θεός. Μπορούν να μας προσδώσουν διορατικότητα, κατεύθυνση, σοφία και πολύτιμα μαθήματα στον δρόμο μας αν εμείς είμαστε δεκτικοί.

Όλοι γνωρίζουν για τον Δαβίδ που σκότωσε τον Γολιάθ, όμως αυτό που πολλοί δεν θυμούνται τόσο καλά είναι όταν ο Δαβίδ έχει ξεμείνει μόνος του, φροντίζοντας τα πρόβατα, ενώ τα μεγαλύτερα αδέρφια του πήγαν στον πόλεμο. Πιθανόν ο Δαβίδ να ένοιωθε αποθαρρυσμένος και πιθανόν και θυμωμένος – μα δεν ήταν αυτός που είχε σκοτώσει λιοντάρια και αρκούδες από

μόνος του που είχαν προσπαθήσει να κατασπαράξουν το κοπάδι της οικογένειάς του;

Όμως είναι σε αυτή τη χρονική στιγμή, καθώς ο Δαβίδ παρατηρεί τους αδελφούς του που αναχωρούν για το μέτωπο ενώ αυτός φυλάει τα πρόβατα του πατέρα του, που αναγνωρίζει μέσα του την επιθυμία να πολεμήσει. Έτσι όταν του ζητείται να πάει φαγητό στα αδέρφια του και του παρουσιάζεται η ευκαιρία, αυτός την αρπάζει, επειδή βλέπει την πιθανή εκπλήρωση του πάθους που έχει βάλει ο Θεός μέσα στην καρδιά του.

Πριν λίγο καιρό, κάποιος φίλος και η γυναίκα του έψαχναν για να βρουν το σωστό σπίτι να μετακομίσουν και αν και υπήρχαν κάποιες πιθανότητες, τίποτα δεν φαινόταν ιδανικό ή δεν τους ταίριαζε όπως ήλπιζαν. Ήταν κάπως απογοητευμένοι, όμως συγχρόνως, αντιλήφθηκαν ενώ συζητούσα μαζί τους πως με το κάθε σπίτι που έβλεπαν και αποτιμούσαν, αποκτούσαν περισσότερη κατανόηση για το τι ήθελαν σε ένα σπίτι και σε ποια γειτονιά το

ήθελαν. Η αναζήτησή και η προσμονή είχαν κάποια αξία – και όταν είδαν το σωστό σπίτι, ήταν καλύτερα προετοιμασμένοι να το αναγνωρίσουν.

Δεν είμαι σίγουρος αν ποτέ μπορέσω κι εγώ να απολαύσω κάποια «δυσκολία» στη ζωή, όμως με το να θυμάμαι να αναζητώ τη σημασία σε αυτές τις δυσκολίες όταν αυτές παρουσιάζονται, έχω αρχίσει και κατανοώ το γεγονός ότι συχνά είναι η δίοδος που χρησιμοποιεί ο Θεός για να με φέρει σε ένα διαφορετικό σημείο στη ζωή.

Σε τέτοιες περιπτώσεις ο ακόλουθος ψαλμός, μου είναι μια παρηγοριά: «Περίμενα με υπομονή τον Κύριο και έσκυψε προς εμένα και άκουσε την κραυγή μου· και με ανέβασε από λάκκο ταλαιπωρίας και από βορβορώδη λάσπη, και έστησε τα πόδια μου επάνω σε πέτρα, στερέωσε τα βήματά μου· και έβαλε στο στόμα μου καινούργιο τραγούδι, ύμνο στον Θεό μας».¹

Η ζωή συνεχίζεται πέρα από τις δυσκολίες και καθώς εσείς τις προσπερνάτε με γενναιότητα, ο Θεός θα σας δώσει ένα νέο τραγούδι να τραγουδήσετε.

Ο ROALD WATTERSON ΕΙΝΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΥ. ■

Η ΤΕΛΕΙΑ ΖΩΗ

ΑΠΟ ΤΟΝ CHRIS MIZRANY

ΑΓΑΠΩ ΝΑ ΒΓΑΖΩ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ. Όταν πήρα την πρώτη μου φωτογραφική μηχανή – μια φτηνιάρικη – είχα μείνει έκθαμβος με τις δυνατότητες που είχα για να βγάλω φωτογραφίες. Την έπαιρνα παντού μαζί μου και είχα βγάλει υπέροχες φωτογραφίες, μέχρι την ημέρα που μου έπεσε πάνω σε μια πέτρα και από τότε έπαψε να δουλεύει.

Κατόπιν ανέβηκα επίπεδο και πήρα μια φωτογραφική μηχανή με περισσότερες επιλογές και με πολύ μεγαλύτερο εύρος εστίασης. Αυτή με έκανε περήφανο και χαρούμενο για πολλά χρόνια, όμως με το πέρασμα του καιρού δεν μου έκανε για αυτό που την χρειαζόμουν. Ήθελα κάτι που να βγάζει φωτογραφίες μόλις εγώ πατούσα το κουμπί.

Στη συνέχεια, πήρα μια DSLR. Καλή ποιότητα, γρήγορη και με πάρα πολλές δυνατότητες. Αυτό ακριβώς που ήθελα. Δεν έχανα ούτε ένα πλάνο τώρα. Ή τουλάχιστον αυτό νόμιζα.

Όσο περισσότερα μάθαινα, άρχισα να νοιάζομαι πάρα πολύ για τον τέλειο εστιασμό στις φωτογραφίες που έβγαζα. Συνεχώς αναζητούσα τρόπους

να βγάλω *πάντοτε* πεντακάθαρες φωτογραφίες. Άλλαξα μανιωδώς σκηνικά για καλύτερο αποτέλεσμα, ενώ συχνά μου ξέφευγαν τα γεγονότα που εξελίσσονταν μπροστά στα μάτια μου. Ένοιωθα απογοήτευση ακόμα και αν είχα πιάσει το πλάνο που ήθελα, αν το αποτέλεσμα αυτό δεν ήταν τόσο τέλεια καθαρό όσο το ήθελα.

Τότε ήταν που διάβασα ένα άρθρο από έναν διαπρεπή φωτογράφο. Είπε κάτι βαθυστόχαστο: «Η φωτογραφία έχει να κάνει με συναισθήματα και όχι με τεχνική και τελειότητα. Έχει να κάνει με το να δείχνει στους θεατές σου τη συγκίνηση που ένοιωσες εσύ ενώ φωτογράφιζες ένα σκηνικό και δεν έχει να κάνει με το να επιδεικνύει το ταλέντο σου για το πώς ελέγχεις τη μηχανή».

Ξαφνικά κατανόησα ότι δεν έχει να κάνει με το φόντο, τα σκηνικά, τη σαφήνεια ή ακόμα και τη δική μου επιδεξιότητα. Έχει να κάνει με την αφήγηση μιας ιστορίας. Οι ερασιτέχνες θέλουν οι φωτογραφίες που βγάζουν να είναι τέλειες. Οι επαγγελματίες τις θέλουν να προξενούν εντύπωση.

Στη προσωπική μας ζωή, επιδιώκουμε το καθετί να είναι τέλειο, είτε αυτό είναι τα μαλλιά μας, το σώμα μας, το τηλέφωνό μας, το αυτοκίνητο, η εργασία, το φαγητό, οι σχέσεις μας (και ούτω καθεξής). Όμως με αυτό τον τρόπο, συχνά μας διαφεύγει η ίδια η χαρά της ζωής. Πρέπει να χρησιμοποιούμε τις δεξιότητές μας για να βελτιώνουμε τόσο τη δική μας ζωή όσο και των άλλων. Γι' αυτό δεν χρειάζεται να εστιάζουμε τόσο πολύ στο να ξεπερνάμε τις ατέλειες της ζωής με αποτέλεσμα να μην απολαμβάνουμε τις στιγμές και αυτά που συμβαίνουν γύρω μας.

Η ζωή είναι ένα καθημερινό ογκώδες σύμπλεγμα από αμέτρητες στιγμές. Θα έπρεπε η κάθε στιγμή να είναι τέλεια; Τι και αν *κάποια* στιγμή δεν είναι τέλεια; Είναι όλες τους μέρος απ' τη μεγάλη εικόνα και η εικόνα αυτή δεν θα ήταν πλήρης χωρίς και την τελευταία στιγμή. Γι' αυτό μην βιάζεστε στη ζωή σας, αφήνοντας έτσι να σας διαφύγουν στιγμές απ' την προσοχή σας ή τη μνήμη σας επειδή αυτές είναι «ελλείψεις» κατά κάποιο τρόπο.

Ας βρίσκουμε τον χρόνο να σταματάμε όταν «δεν έχουμε τον χρόνο». Ας πάρουμε βαθιές ανάσες όταν είμαστε αγχωμένοι. Ας ζούμε με αγάπη ακόμα και όταν μας έχουν μεταχειριστεί άσχημα. Ας ζούμε με έναν τρόπο που θα ενθαρρύνονται οι γύρω μας. Βέβαια δεν μπορούμε πάντα να εντυπωσιάζουμε τους γύρω μας, όμως *μπορούμε* να αφήνουμε κάποια εντύπωση. Μπορούμε να τους επηρεάζουμε για το καλύτερο.

Ο CHRIS MIZRANY ΣΧΕΔΙΑΖΕΙ ΙΣΤΟΤΟΠΟΥΣ, ΕΙΝΑΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΣ ΚΑΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΜΕ ΤΗΝ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΧΕΡΙ ΒΟΗΘΕΙΑΣ ΣΤΟ ΚΕΪΠ ΤΑΟΥΝ ΤΗΣ ΝΟΤΙΑΣ ΑΦΡΙΚΗΣ. ■

ΑΠΟ ΤΗΝ ANNA PERLINI

ΓΕΝΕΘΛΙΟΣ ΤΗΛΕΦΩΝΗΤΗΣ

ΟΤΑΝ ΕΧΩ ΤΑ ΓΕΝΕΘΛΙΑ ΜΟΥ, συχνά βιώνω ανάμικτα συναισθήματα – από τη μια εύχομαι να μπορούσα να δραπετεύσω σε ένα απόμακρο νησί, απ’ την άλλη η επιπλέον προσοχή που μου δίνουν, με κάνει να νοιώθω όμορφα. Όπως και να έχει, θα συμφωνήσω με τον Todd Stocker «Τα χαρούμενα γενέθλια δεν μετράνε από το πόσα δώρα λαμβάνει κάποιος, αλλά απ’ το πόση αγάπη».

Ο Πάολο, ένας καλός φίλος και συνεργάτης μου τα τελευταία 18 χρόνια, έχει βάλει σαν προσωπικό του στόχο, να θυμάται τα γενέθλια των άλλων και να τους τηλεφωνεί ή να τους στέλνει ένα μήνυμα. Έχει κάνει έναν κατάλογο στον οποίο και προσθέτει την κάθε νέα του γνωριμία.

Επιχειρηματίες, πολιτικοί, νοικοκυρές, μαθητές, μοναχικοί ηλικιωμένοι, πλούσιοι, φτωχοί, διάσημοι ή άσημοι, η καρδιά του καθενός είναι η ίδια και ο καθένας έχει ανάγκη για πραγματική αγάπη. Αυτό μπόρεσα και το

παρατήρησα καθώς έβλεπα τις αντιδράσεις αυτών στους οποίους στέλνει γενέθλιες ευχές.

Πριν από δύο χρόνια, μια μοναχική γυναίκα χήρα άρχισε να κλαίει όταν της τηλεφώνησε να της ευχηθεί ευτυχισμένα γενέθλια και από τότε δεν παύει να αναφέρει και σε πολλούς άλλους το τηλεφώνημα αυτό. Γι’ αυτήν ήταν ένα σημείο καμπής στη δύσκολη περίοδο που περνούσε, αφότου ο σύζυγός της απεβίωσε και έπρεπε να ζει μόνη της σε μια απομακρυσμένη περιοχή. Είπε πως ένοιωσε τόση πολύ αγάπη και ενδιαφέρον απ’ αυτό το απρόσμενο τηλεφώνημα και ότι της έδωσε ζωή ξανά.

Πρέπει να παραδεχτώ πως δεν είναι τόσο εύκολο όσο δείχνει, καθώς μερικά πρωινά ξυπνάς και θέλεις να σκέφτεσαι για τον εαυτό σου και δεν νοιώθεις τη διάθεση να προσπαθήσεις να δώσεις χαρά σε κάποιον άλλον στα γενέθλιά του. Το λέω αυτό επειδή το παράδειγμα του Πάολο με επηρέασε και πριν λίγο καιρό εναγκαλίστηκα κι εγώ αυτή τη «γενέθλια παράδοση» αν και η δική

μου λίστα είναι πολύ πιο μικρή από τη δική του.

Μερικές φορές δεν νοιώθω ότι μπορώ να κάνω εκείνο το τηλεφώνημα, όμως η αντίδραση των άλλων συνήθως ξεπληρώνει την προσπάθειά μου και ανακάλυψα ότι δεν χρειάζεται και πολύ για να φέρεις λίγη χαρά σε κάποιον. Μερικές φορές, αντιλήφθηκα ότι οι λιγοστές μου λέξεις έφτιαξαν την ημέρα κάποιου και πιθανόν να είμαι το μόνο άτομο που τους θυμήθηκε. Ή ανακάλυψα ότι μόλις είχαν βιώσει κάποια μεγάλη δυσκολία στη ζωή τους, μια απώλεια ή κάποια ασθένεια. Και όταν τελειώνω τη συνομιλία μαζί τους, το μόνο που μπορώ να πω είναι: «Δόξα τω Θεώ που τους τηλεφώνησα!» Πράγματι, «Πιο ευλογημένο είναι το να δίνει κάποιος, παρά το να παίρνει».¹

Η ANNA PERLINI ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΙΔΡΥΤΗΣ ΤΟΥ PER UN MONDO MIGLIORE, ΕΝΟΣ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΠΟΥ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΠΟΙΕΙΤΑΙ ΣΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟ 1995. ■

1. Πράξεις 20:35

ΜΙΑ ΠΥΞΙΔΑ ΓΙΑ ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΑΠΟ ΤΟΝ PETER AMSTERDAM

Η ΒΙΒΛΟΣ ΠΕΡΙΓΡΑΦΕΙ ΤΗΝ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΤΟΥ, την αγάπη Του για την ανθρωπότητα, τον τρόπο της σωτηρίας και τη σχέση που επιθυμεί να έχει με την ανθρωπότητα. Επίσης περιέχει οδηγίες για το πώς να ζούμε με τρόπο που Τον ευχαριστεί, πού είναι το θεμέλιο για μια ευτυχημένη, ολοκληρωμένη και παραγωγική ζωή σε αρμονία με τον Θεό και τους άλλους.

Ο Λόγος του Θεού περιλαμβάνει πρακτικές οδηγίες και αρχές οι οποίες λειτουργούν σαν μια πυξίδα στη ζωή μας και μας βοηθάνε να αντιμετωπίσουμε τις καθημερινές προκλήσεις. Μας μεταφέρει αρχές που μας καθοδηγούν στις σχέσεις μας με τους άλλους και τις αποφάσεις που παίρνουμε, βοηθώντας μας να γνωρίζουμε τη διαφορά ανάμεσα στο σωστό και το λάθος. Μας δίνει τον τόνο για τις ηθικές μας αξίες και τη στάση μας όσον αφορά τη ζωή, την αγάπη, τον κόσμο, το περιβάλλον και τις σχέσεις. Αν και η Βίβλος δεν ασχολείται επακριβώς με κάθε πιθανή κατάσταση που θα αντιμετωπίσει κάποιος, όμως αποκαλύπτει τις απαιτούμενες αρχές ώστε να πλοηγήσουμε μέσα απ' την πολυπλοκότητα της ζωής με έναν τρόπο που είναι ευάρεστος στον Θεό.

Αυτές οι πνευματικές αρχές έχουν σκοπό να λειτουργήσουν σαν μια πυξίδα στο ταξίδι αυτό που ονομάζεται ζωή. Μας βοηθάνε να αντιμετωπίσουμε κάθε πρόκληση με την πεποίθηση ότι μπορούμε να πάρουμε καλές και σοφές αποφάσεις, ότι μπορούμε να αναπτύξουμε σωστές συμπεριφορές όσον αφορά τη ζωή και τους γύρω μας. Μας υποδεικνύουν πώς να αντιδράμε όταν αντιμετωπίζουμε εμπόδια ή διενέξεις. Μας βοηθάνε να γνωρίζουμε προς ποια κατεύθυνση να τραβήξουμε στο κάθε σταυροδρόμι.

Το να είμαστε σε διασύνδεση με τον Θεό – την πηγή της ζωής – το να είμαστε γνώστες της πραγματικότητας της παρουσίας Του και των λόγων καθοδήγησης που έχει δώσει στην ανθρωπότητα, συν το θαυμάσιο της διασύνδεσης και της επικοινωνίας μαζί Του, μας προσδίδουν την ικανότητα να ζούμε τη ζωή μας σε ευθυγράμμιση μαζί Του.

Ο PETER AMSTERDAM ΚΑΙ Η ΣΥΖΥΓΟΣ ΤΟΥ, Η MARIA FONTAINE ΕΙΝΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΟΝΤΕΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ, ΜΙΑΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΠΙΣΤΗΣ. ■

Το να διαβάζεις τη Βίβλο σε βοηθάει να γνωρίσεις τον Λόγο [του Θεού], όμως όταν την αφήνεις κάτω και ζεις τη ζωή σου, τότε μαθαίνεις για τον Συγγραφέα.
— *Steve Maraboli*
(γεννημένος το 1975)

Μπορείς να αρχίσεις να μαθαίνεις για τον Συγγραφέα απλά με το να Τον προσκαλέσεις στη ζωή σου:

*Αγαπημένο μου Ιησού,
Σε παρακαλώ έλα
στην καρδιά μου και
δώσε μου το φώς Σου
και την αγάπη Σου.
Βοήθησέ με να Σε
γνωρίσω καλύτερα
μέσα από τον Λόγο
Σου και να μάθω να
ζω τις αρχές Σου της
αγάπης. Αμήν.*

Η ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΕΙΝΑΙ ΕΘΙΣΤΙΚΗ

ΑΠΟ ΤΗΝ MARIE ALVERO

**ΕΙΜΑΙ ΣΙΓΟΥΡΗ ΠΩΣ ΟΙ ΓΟΝΕΙΣ
ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ** κατανοούν τον φόβο μου για το πόσο δύσκολο είναι το διάβασμα των παιδιών μου στο σπίτι και την προετοιμασία τους για τα διαγωνίσματα. Το να καθησυχάζω το άγχος των εφήβων μου πριν το διαγώνισμα ή να προσπαθώ να τους πείσω να φάνε πρωινό πριν τις τελικές εξετάσεις είναι γονικές στιγμές που θα είχα μεγάλη χαρά αν τις γλύτωνα.

Μετά από πολλές αγωνιώδεις συνεντεύξεις μεταξύ μας, αντιλήφθηκα πως αντί να τους μαθητεύω συνέχεια, θα έπρεπε να αλλάξω την προσέγγισή μου όσον αφορά τα διαγωνίσματα. Το θέμα είναι το πώς βλέπουμε τη βαθμολογία και την αποτυχία. Αν το παιδί μου πάει 60% καλά στο διαγώνισμα, θα προσπαθήσω να πω κάτι όπως «Αυτό σημαίνει ότι είχες καταλάβει μόνο το 60% της ύλης. Τι νομίζεις ότι πρέπει να μάθεις περισσότερο;» Τώρα χρησιμοποιούμε τη βαθμολογία περισσότερο σαν ένα είδος του «είσαι εδώ» όπως σε έναν χάρτη και όχι σαν τον ορισμό της επιτυχίας ή της αποτυχίας. Σαν στόχο μας προσπαθούμε να έχουμε την ανάπτυξη.

Όταν εστιάζουμε στην ανάπτυξη, βλέπουμε τα λάθη κάπως διαφορετικά, κάνοντας ερωτήσεις, ξαναδουλεύοντας πάνω σε ένα πρόβλημα και ακόμη και σε μια αποτυχία. Η ανάπτυξη είναι τόσο συναρπαστική και ανταποδοτική, και πάντα επιτεύξιμη και προσιτή. Ακόμα και αν δεν έχουν μάθει καλά όλη την ύλη, μπορούν να μάθουν κάτι ακόμα. Και έτσι η πρόοδος μετατρέπεται σε μόνιμη επιδίωξη της ζωής. Δεν θέλω να τους σταθεί εμπόδιο, ο φόβος της αποτυχίας. Προτιμώ να προσπαθήσουν και να αποτύχουν, να δούνε που έχουν αδυναμίες και να τις δυναμώσουν και να προσπαθήσουν ξανά.

Όλα αυτά με έφεραν σε σημείο να μάθω κι εγώ πολλά για τον εαυτό μου. Αντιλήφθηκα πως είχα φτάσει στο υπέρτατο της ανάπτυξής μου επειδή δεν τολμούσα να προχωρήσω έξω από την περιοχή της άνεσής μου. Η αποτυχία με τρομοκρατούσε, έλεγα τη γνώμη μου μόνο όταν ήμουν 100% σίγουρη ότι ήμουν 100% σωστή, προσπαθώντας να κάνω μόνο τα πράγματα στα οποία ήμουν καλή και γενικά δεν τολμούσα περαιτέρω.

Αυτή η αναγνώριση όσον αφορά εμένα προσωπικά, μου ήταν άβολη. Όταν έχουμε να κάνουμε με προσωπική ανάπτυξη, δεν υφίσταται αυτό που αποκαλούμε συντήρηση, επειδή είτε πάμε προς τα μπροστά είτε προς τα πίσω. Και ποιος θέλει να πάει προς τα πίσω; Ποιος θέλει να είναι λιγότερο σοφός, λιγότερο υγιής και πιο φτωχός σήμερα απ' ό,τι ήταν χτες;

Αφότου πήρα την απόφαση για ανάπτυξη, ανακάλυψα αμέτρητες ευκαιρίες – δυσκολότερη γυμναστική, άβολες συνομιλίες, νέες συνταγές, «πιροκίνδυνες» επενδύσεις, αίτηση για προαγωγή στην εργασία, εγγραφή σε νέες εκπαιδευτικές σειρές μάθησης. Α ναι, και το να βάζω με την όπισθεν το αυτοκίνητο στο γκαράζ! Κάθε βήμα ανάπτυξης με έχει κάνει να θέλω να συνεχίζω να μαθαίνω.

Η MARIE ALVERO ΕΙΝΑΙ ΠΡΩΗΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΣΤΗΝ ΑΦΡΙΚΗ ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΞΙΚΟ. ΣΗΜΕΡΑ ΖΕΙ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΗ ΚΑΙ ΑΠΑΣΧΟΛΗΜΕΝΗ ΜΕ ΤΟΝ ΣΥΖΥΓΟ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΗΣ ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΗΠΑ. ■

ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΜΕ ΑΓΑΠΗ

ΜΠΟΡΕΙΣ ΝΑ ΑΛΛΑΞΕΙΣ

Μπορείς να αλλάξεις τη ζωή σου, επειδή Εγώ μπορώ να αλλάξω οποιονδήποτε Με αναζητά, επιζητώντας να εκπληρώσει το θέλημά Μου στη ζωή του. Ανεξάρτητα απ' το τι ήσουν ή για πόσο καιρό ήσουν με κάποιον ορισμένο τρόπο. Εάν Εγώ έκανα τον κόσμο και ό,τι υπάρχει σ' αυτόν, δεν βλέπεις ότι μου είναι πολύ εύκολο να μετατρέψω μια απλή ζωή σε κάτι καλύτερο ώστε να εκπληρώσω τον σκοπό Μου και το σχέδιο Μου;

Όλα ξεκινάνε από μια μικρή σπίθα πίστης. Μπορώ να μιλήσω στην καρδιά σου και να βάλω μέσα εκεί τη σπίθα αυτή – μια σπίθα πίστης που σου λέει ότι Εγώ μπορώ και ότι θέλω να σε βοηθήσω. Όμως για να μπορώ Εγώ να συνεχίσω να αλλάζω τη ζωή σου και να φέρω σε πέρας αυτή την ποθητή αλλαγή, εσύ θα πρέπει να πιστεύεις και να έχεις ανοιχτή την καρδιά σου. Έλα σε Μένα, διάβασε τον Λόγο Μου και γίνε πρόθυμος να κάνεις τα πράγματα που σου ζητώ. Κατόπιν θα μπορέσω να σε βοηθήσω να αλλάξεις όπως επιθυμείς. Ακόμα και τότε όμως δεν θα συμβεί στιγμιαία. Ορισμένες φάσεις αυτής της αλλαγής μπορούν να συμβούν άμεσα, τη στιγμή που εσύ πιστεύεις και Μου το ζητάς και ενδίδεις. Άλλα πράγματα χρειάζονται περισσότερο καιρό. Όμως καθώς εσύ συνεχίζεις να προσβλέπεις σε Μένα και να κάνεις το μέρος σου, θα δεις αλλαγή. Αυτό μπορώ να σου το υποσχεθώ!

Αν μπορείς να πιστέψεις, όλα είναι δυνατά με Εμένα.¹

1. βλ. Ματθαίου 19:26, Μάρκου 9:23

